

време на сърбско турската война, захвърлил на страна всичко и се затичал въ Сърбия; щастieto му помогнало и той излѣзъл като сухъ изъ водата. Нъ ето ти мобилизация, нова война и той се залитва пакъ на бой; азъ се срѣсвахъ съ него въ Кишиневъ и пѣтувахме наедно до Свищовъ; въ сѣщия день, когато пристигнахме, още не си починалъ, нѣщо трѣбва отъ пѣтъ, той се загича да распитва кои полкове минаватъ прѣзъ Свищовъ, при което набуталъ нѣкакъ си командира на Житомирския полкъ, койго го и зачислилъ доброволецъ; че какъ да се неприеме такъвъ юнакъ: Кандиба има най хубавата атлетическа снага, високъ два арш. и 5 рупа. Днесъ, на примѣръ, получилъ помѣщика Кандиба съгласieto на командира на полка, а на сутрѣнъта отъ тъмни зори сълдатина Кандиба трѣгва вече въ по-нататашенъ походъ съ Житомирския полкъ. Нѣка се възрадва сърдцето на всѣкой русинъ! Такива като Кандиба сж малко! Нъ силнитѣ на деня трѣбва именно на таквизи да обрѣщатъ внимание.

Повтарямъ, че Кандибова визитъ ми направи голѣмо удоволствие; азъ го оставихъ да ношува при мене и сѣднахъ, разумѣва се, да го распитвамъ какво има, какво нѣма? . . . Той стигналъ на Шибка на 12 ий срѣшу 13 ий Августъ, а пѣкъ на 13 ий Житомирския полкъ билъ проведенъ да напада турскитѣ окопе, които сж ископани на Лисата височина; много хора изгинале, разказва Кандиба, нъ полза никаква." Чудно нѣщо, полковникъ! отъ тѣхъ много хора знахътъ руски; азъ съ ушитѣ си чухъ като викаха изъ турскитѣ окопе: "Какво го гледате това шугаво Житомирско баталионче!" Пѣкъ младъ единъ прапорщикъ, койго се потѣтралъ съ взвода си почти до самитѣ окопе, отлично чулъ като му извикале: «и тебе, сугарче, ще те проводимъ на наши свѣтъ!» Азъ разказахъ на Кандиба, че когато турцитѣ се мъчеха да свижтъ крилата си за да ни отрѣжтъ пѣтя за Габрово, то изъ рѣдоветѣ на таборетѣ, чуваха се виковете: «нестрѣляйте, свои иджтъ!» Това не е чудно, защото въ турскитѣ таборе има поляци и заклети наши врагове Некрасовци. Отъ тѣзи срѣща съ Кандиба азъ забѣлежихъ